

DOMSTOLENS DOM

af 17. maj 1994

i sag C-18/93, Corsica Ferries Italia srl mod Corpo dei piloti del porto di Genova (Genova Havns Lodsforening) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Genova) ⁽¹⁾

(Obligatorisk lodstjeneste — diskriminerende priser — fri udveksling af tjenesteydelser — konkurrence)

(94/C 174/07)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-18/93, angående en anmodning, som Tribunale di Genova i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Corsica Ferries Italia srl mod Corpo dei piloti del porto di Genova (Genova Havns Lodsforening) at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 5, 7, 30, 59, 85, 86 og 90, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco og D. A. O. Edward samt dommerne C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler (refererende dommer), G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray; generaladvokat: W. Van Gerven; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 17. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande er til hinder for, at en medlemsstat anvender forskellige priser for samme lodstjenesteydelse, alt efter om den virksomhed, der udfører søtransport mellem to medlemsstater, herved benytter et fartøj, der har tilladelse til cabotagesejlads, hvilken tilladelse kun gives til fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, eller et andet fartøj.
- 2) EØF-traktatens artikel 90, stk. 1, og artikel 86 forbyder nationale myndigheder gennem en godkendelse af priser, der er fastsat af en virksomhed, der har fået tillagt eneret til at udføre obligatorisk lodstjeneste i en væsentlig del af fællesmarkedet, at give denne mulighed for at anvende forskellige priser over for søtransportvirksomhederne, afhængigt af, om disse udfører transport mellem medlemsstater eller mellem havne på medlemsstatens område, i det omfang samhandelen mellem medlemsstater påvirkes derved.

⁽¹⁾ EFT nr. C 52 af 23. 2. 1993.

DOMSTOLENS DOM

af 17. maj 1994

i sag C-41/93, Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Artikel 100 A, stk. 4)

(94/C 174/08)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-41/93, Den Franske Republik (befuldmægtigede: Edwige Belliard og Catherine de Salins) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Denise Sorasio og Virginia Melgar), støttet af Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: Ernst Röder og Roberto Hayder) og Kongeriget Danmark (befuldmægtiget: Jørgen Molde), angående en påstand om, at Kommissionens beslutning af 2. december 1992 om i henhold til EF-traktatens artikel 100 A, stk. 4, at bekræfte tyske bestemmelser om forbud mod pentachlorphenol ⁽²⁾, annulleres, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida og M. Díez de Velasco samt dommerne R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer) og J. L. Murray; generaladvokat: G. Tesaurò; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 17. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kommissionens beslutning af 2. december 1992 om bekræftelse af tyske bestemmelser om forbud mod pentachlorphenol annulleres.
2. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 70 af 12. 3. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. C 334 af 18. 12. 1992, s. 8.

DOMSTOLENS DOM

af 18. maj 1994

i sag C-309/89, Codorniu SA mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — forordning — fysiske og juridiske personer — betingelser for antagelse til realitetsbehandling — betegnelse af mousserende vine — betingelser for anvendelse af benævnelsen »crémant«)

(94/C 174/09)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-309/89, Codorniu SA, et selskab efter spansk ret, San Sadurn de Noya (Spanien), ved advokaterne Enric Picañol,

Antonio Creus, Concepción Fernández og Mercedes Jansen, Barcelona, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8—10, rue Mathias Hardt, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: Yves Cretien og German-Luis Ramos Ruano), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Luis Iglesias Buhigues), angående en påstand om annullation af artikel 1, nr. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2045/89 af 19. juni 1989 om ændring af forordning (EØF) nr. 3309/85 om fastsættelse af almindelige regler for betegnelse og præsentation af mousserende vine og vine tilsat kulsyre⁽²⁾ for så vidt som der herved er indsat et stykke 5a, litra b), i artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 3309/85 af 18. november 1985⁽³⁾, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida og M. Díez de Velasco samt dommerne C. N. Kakouris, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray (refererende dommer); generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 18. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 1, nr. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2045/89 af 19. juni 1989 om ændring af forordning (EØF) nr. 3309/85 om fastsættelse af almindelige regler for betegnelser og præsentation af mousserende vine og vine tilsat kulsyre annulleres, for så vidt som der derved indsættes et stk. 5a, litra b), i artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 3309/85 af 18. november 1985.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 281 af 7. 11. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 202 af 14. 7. 1989, s. 12.

⁽³⁾ EFT nr. L 320 af 29. 11. 1985, s. 9.

DOMSTOLENS DOM

af 18. maj 1994

i sag C-118/92, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg⁽¹⁾

(Arbejdskraftens frie bevægelighed — ligebehandling — udøvelse af fagforeningsrettigheder — deltagelse i administration af offentligtretlige organer)

(94/C 174/10)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-118/92, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Marie Wolfcarius og Théophile

Margellos) mod Storhertugdømmet Luxembourg (befuldmægtiget: Jean Zahlen), angående en påstand om, at det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktatens artikel 48, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet⁽²⁾, da det har opretholdt lovbestemmelser, hvorefter arbejdstagere, som er statsborgere i andre medlemsstater og beskæftiget på dets område, hverken har stemmeret eller er valgbare ved valg til de faglige interesseorganisationer, har Domstolen, sammensat af afdelingsformand G. F. Mancini, som fungerende præsident, afdelingsformændene J. C. Moitinho de Almeida og D. A. O. Edward samt dommerne R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias (refererende dommer), F. Grévisse, M. Zuleeg og J. L. Murray; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 18. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktatens artikel 48, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, da det har opretholdt lovbestemmelser, hvorefter arbejdstagere, som er statsborgere i andre medlemsstater og beskæftiget på dets område, hverken har stemmeret eller er valgbare ved valg til de faglige interesseorganisationer.
- 2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 121 af 13. 5. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1964, s. 2.

DOMSTOLENS DOM

af 18. maj 1994

i sag C-303/93, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 90/486/EØF vedrørende elektrisk drevne elevatorer — manglende gennemførelse)

(94/C 174/11)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-303/93, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Antonio Aresu) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: professor Luigi Ferrari Bravo, chef for servizio del contenzioso diplomatico i Udenrigsministeriet, bistået af avvocato dello Stato Iva M. Braguglia), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik ved ikke at vedtage og offentliggøre de